

Cop

Anton Cisík
Louziana, Prievidza

$\text{♩} = 162$

Rá - no si zno - va spra - vím cop, všet - ko roz - dám, nie som žiad - ny
Mal som to s te - bou skon - čit' skôr, v tvá - ri cí - tím svie - ži vie - tor

snob. Zno - vu prs - ty stru - na - mi po - tres - tám, gi - ta -
z hôr. Všet - ky drob - né za ta - bak vy - me - ním, ne - ja -

ra je po - sled - né, co mám. Refrén Prá - ve od - chá -
ký cčs bu - dem i - ba s ním. S te - bou ne - rá -

dzam a mos - ty za se - bou pá - lim. Na sto -
tam, nik - dy viac sa na - späť ne - vrá - tím, gi - ta -

le ti len svoj kľúč ne - chám, dô - kaz, že to váž - ne mys - lím.
ra je pos - led - né, čo mám a rá - no zno - va cop si spra - vím.

3. Dávno ti srdce nehorí,
láska bola to iba na papieri,
z neho loďku vzal do diaľky prúd
a ten neobrúti ani boží súd.

4. Zbieraj sily a zbohom mi daj,
zotri slzy a dobre sa tu maj.
Štyri steny zlatej klieťky nehľadám,
svoju slobodu ti tak lacno nepredám.